

จุลสาร

เพื่อ(น)เยาว์

เพื่อเยาวชน โดยเยาวชน พลัสเยาวชน CATHOLIC COMMISSION FOR LAITY YOUTH DESK (THAILAND)

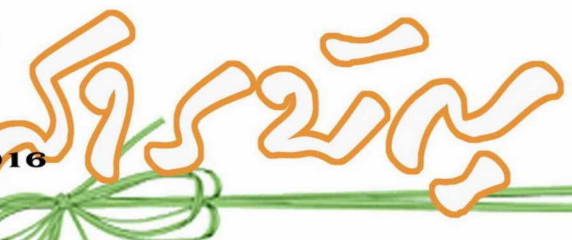
130

*It's will be...
a Holy Year of Mercy
-Pope Francis-*

EXTRAORDINARY
JUBILEE
YEAR OF MERCY

8 DECEMBER 2015 - 20 NOVEMBER 2016

Landmark ...
Landmark ...
Landmark ...

3. คนชวนคิด

4. เพื่อนในพระเจ้า

9. เก็บเบียร์รันทง

เก็บเบียร์รันทง

20. Inspire You

ไม่สำคัญเลย
 ที่คุณได้ทำอะไร
 สำคัญที่ คุณตั้งใจ
 จะทำอะไร

12. เรื่องสั้นระหว่างทาง

16. พระวาจาประจำเดือน

4. เพื่อนในพระเจ้า

18. ดินสอเล่าเรื่อง

21. นู๋ห่วย...ตะลุยไทย

22. ปั่นปั่น By นู๋ห่วย

24. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก

38. Walk together to WYD 2016

21. นู๋ห่วย...ตะลุยไทย

22. ปั่นปั่น By นู๋ห่วย

24. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก

38. Walk together to WYD 2016

24. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก

38. Walk together to WYD 2016

24. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก

38. Walk together to WYD 2016

ศ.ศพ... ชวนคิด

Landmark... เกมเศรษฐี น่าเล่นหนทางหนึ่งสู่ชัยชนะคือการสร้าง Landmark ให้มากที่สุด ตามโอกาสที่แต่ละคนได้รับมาจากการทอดลูกเต๋าแต่ละครั้ง กว่าจะได้ Landmark ที่มั่นคง ต้องอาศัยการลงทุนที่มากพอสมควร เพื่อจะมีโอกาสของการชนะในแต่ละเกม

Landmark ที่สร้างในเกมหรือในโลกวัตถุภายนอก ต้องมั่นคง แข็งแรง ชัดเจน และสวยงาม มีคุณค่าในตัวเองและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

เยาวชนที่รัก

มองชีวิตของเราที่เดินทางเหมือนกระดานเกมเศรษฐี ที่ชัยชนะคือการได้ก้าวไปสู่เป้าหมายข้างหน้ามากขึ้นเรื่อยๆ เป้าหมายเหล่านั้นที่เราได้ผ่านมาในอดีต ที่เรากำลังยืนอยู่ในปัจจุบัน และที่เรากำลังจะก้าวไปถึงในอนาคต ล้วนเป็น **Landmark** แห่งชีวิตที่จะเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ชีวิตของเรา

Landmark ที่นำความชื่นชมมาสู่ชีวิตของเราอย่างแท้จริง ต้องอยู่บนพื้นฐานของความดี ความพยายาม ความอดทน และไม่ปล่อยโอกาสดี ๆ ที่ผ่านเข้ามา ผ่านเลยไป

เป้าหมายและชัยชนะในชีวิตมิใช่การชนะคนอื่นเหมือนในเกมเศรษฐี แต่เป็นชัยชนะต่อหัวใจตัวเอง ที่จะแข็งแรง อดทน ทำดี

เพื่อให้เกิด **Landmark** ที่สวยงามมั่นคง ในแต่ละบทบาทหน้าที่ที่แต่ละคนมี...

เป็น Landmark ประดับไว้ในชีวิตตลอดไป

เพื่อน ในพระเจ้า

กรุงปักกิ่งเป็นเมืองหลวงซึ่งพระจักรพรรดิทรงประทับอยู่ และเพราะความเชื่อที่ว่า พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของมวลมนุษย์ที่สามารถสื่อสารกับเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ซึ่งชาวจีนเรียกว่า “เทียน”

พระจักรพรรดิจึงทรงได้รับการเคารพอย่างสูงจากอาณาประชาราษฎร์ โดยตามขนบธรรมเนียมประเพณีนั้น พระองค์จะทรงประทับอยู่แต่ในพระราชวังของพระองค์ และได้รับการคุ้มครองอย่างแน่นหนา ดังนั้น พระราชวังของพระองค์จึงมีโครงสร้างหลายชั้น และยากที่จะให้คนข้างนอกเข้าไปได้ ยกเว้นพระราชวงศ์และข้าราชการที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น จึงไม่แปลกที่พระราชวังแห่งนี้เป็นที่รู้จักในชื่อว่า **“พระราชวังต้องห้าม”**

หลังจากที่มัททิว ริชชี ต้องถูกกักตัวโดยชนที่มาตั้งเป็นเวลากว่า 6 เดือน อยู่มาวันหนึ่งพระจักรพรรดิหวังสี่ทรงนึกได้ว่า มีเครื่องราชบรรณาการที่ชาวต่างชาติต้องการมอบให้กับพระองค์ หากแต่ถึงตอนนี้ก็ยังทรงไม่ได้รับ พระองค์จึงทรงถามข้าราชการที่ใกล้ชิดพระองค์ว่า “ทำไมพวกเขายังไม่ส่งนาฬิกาที่ส่งเสียงได้มาให้เราเล่า” เมื่อทรงทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับมัททิว ริชชี จึงทรงขอให้มีการมอบหนังสืออนุญาตให้ริชชี และกลุ่มผู้ติดตามท่านเข้ามายังกรุงปักกิ่งได้ ชาวจีนนำมาซึ่งความผิดหวังให้กับชนที่มาตั้ง เพราะนี่หมายความว่า ข้อกล่าวหาอันชั่วร้ายต่อริชชีที่เขาสร้างนั้น สุดท้ายได้รับการปฏิเสธ และต้องคืนเครื่องราชบรรณาการทั้งหมดให้กับริชชีไป

มัททิว ริชชี พร้อมกับคุณพ่อปิ่นโตจา และบราเดอร์เซบัสเตียนได้รับการปล่อยตัว พร้อมกับได้รับม้าแปดตัว และรถสำหรับบรรทุกของจำนวนหนึ่งจากพระจักรพรรดิ ซึ่งนี่ถือว่าเป็นการให้เกียรติแก่ริชชี เฉกเช่นท่านเป็นตัวแทนทูตจากอาณาจักรตะวันตก โดยแต่ละเมืองที่ท่านเดินทางผ่านนั้น จะได้รับการต้อนรับและนอนพักแรม ณ บ้านเจ้าเมืองนั้น ๆ และในที่สุด มัททิวริชชีก็

“มัททิว ริชชี แห่งมาเซราตา” ต่อ สู่พระราชวังต้องห้าม (ต่อจบ)

>>> เล่าเรื่อง บร.แมทธิว ริชชี SA
>>> ภาพประกอบ นื่อง ชีว นาคินดา นานทอง

มาถึงกรุงปักกิ่งที่ท่านฝันไว้มานาน แต่ท่านก็รู้สึกผิดหวังเมื่อรู้ว่า ตามกฎหมายเอธิรบาลไม่ได้อนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้าพระราชวังได้ ท่านจึงฝากเครื่องราชบรรณาการและเขียนจดหมายถวายแด่พระจักรพรรดิแนบไปด้วยเช่นกัน

ในตอนต้นของจดหมายนั้น ท่านเขียนว่า “สืมาตุ ข้ารับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่งมาจากตะวันตกไกล มอบตัวเองถวายตัวแด่ฝ่าพระบาทด้วยความเคารพ เพื่อที่จะถวายเครื่องราชบรรณาการจากอาณาจักรของเขาเอง ข้ารับใช้ของฝ่าพระบาทมาจากดินแดนอันไกลโพ้น ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่เคยมีการแลกเปลี่ยนเครื่องราชบรรณาการกับพระราชอาณาจักรกลาง(จีน)เลย...”

ริชชีได้เขียนต่อเกี่ยวกับความปรารถนาของท่านที่จะขอให้พระจักรพรรดิทรงพระราชทานพระราชานุญาต เพื่อเขาและมิชชันนารีคนอื่น ๆ จะได้พำนักอยู่ในดินแดนแห่งนี้ โดยสัญญาที่จะมอบกฎหมายของหมิง จะใช้ความรู้ความสามารถของเขาทั้งดาราศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เพื่อรับใช้พระจักรพรรดิ และพระราชอาณาจักรของพระองค์ หลังจากนั้นไม่นาน ริชชีและเยสุอิตคนอื่น ๆ ก็ได้รับที่พำนักอยู่นอกพระราชวัง และรอดคอบคำตอปปจากพระจักรพรรดิด้วยความหวังเป็นอย่างยิ่ง

จนกระทั่งวันหนึ่ง ริชชีได้พบผู้ส่งสารจากราชสำนัก ให้ริชชีเข้าพระราชวังต้องห้ามโดยทันที เขากล่าวว่านาฬิกาเรือนใหญ่ของพระจักรพรรดิที่ริชชีนำมาถวายนั้นมีเข็มนาฬิกาที่เดินไม่เที่ยงตรง และต้องได้รับการปรับให้ถูกต้อง ริชชีจึงต้องเข้าไปในพระราชวังเพื่อสอนกลุ่มช่างตีนาฬิกา และซ่อมแซมเมื่อเกิดการชำรุด และในที่สุดริชชีก็เดินเข้ามายังพระราชวังต้องห้าม ที่ซึ่งไม่เคยมีชาวต่างชาติคนใดเคยย่างกรายมาก่อนเลย ริชชีสัมผัสถึงความยิ่งใหญ่สมตามคำร่ำลือ ท่านเห็นบ่อมปราการ ล้วนหลวง และต่านที่มีการตกแต่งอย่างสวยงามอยู่ทั้งหมดสี่ชั้นก่อนที่จะถึงที่ประทับของพระจักรพรรดิ

หากแต่การมาของริชชีในพระราชวังต้องห้ามนั้นไม่ใช่เป็นครั้งสุดท้าย ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ริชชีและกลุ่มเพื่อน ๆ ของท่านพำนักอยู่ในกรุงปักกิ่ง พระจักรพรรดิยังเรียกให้ท่านและเยสุอิตคนอื่น ๆ เข้ามาพระราชวังต้องห้ามอีกหลายครั้ง เพื่อการสอนดนตรี หรือศาสตร์แขนงต่าง ๆ ให้กับบรรดาช่างตี

ทีละเล็กทีละน้อย มิตรภาพระหว่างมิชชันนารี พระจักรพรรดิ และคนในราชสำนักค่อย ๆ เติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ และถึงแม้ว่าริชชีอาจจะไม่เคยได้เห็นพระพักตร์ของพระจักรพรรดิตามที่ท่านใฝ่ฝัน เพราะกฎมณเฑียรบาลห้ามไว้ แต่การถวายงานด้วยความซื่อสัตย์และสุดความสามารถอย่างเต็มที่ของท่านและเพื่อน ๆ มิชชันนารีคนอื่น ๆ ก็สามารถเอาชนะใจพระจักรพรรดิ และเหล่าข้าราชการบริวารได้ไม่ยาก นี่ค่อย ๆ กลายเป็นมิตรภาพและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ในที่สุด ริชชีและกลุ่มมิชชันนารีก็ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ความเชื่อของพวกเขาได้มากขึ้น โดยปรับเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นของจีนด้วย

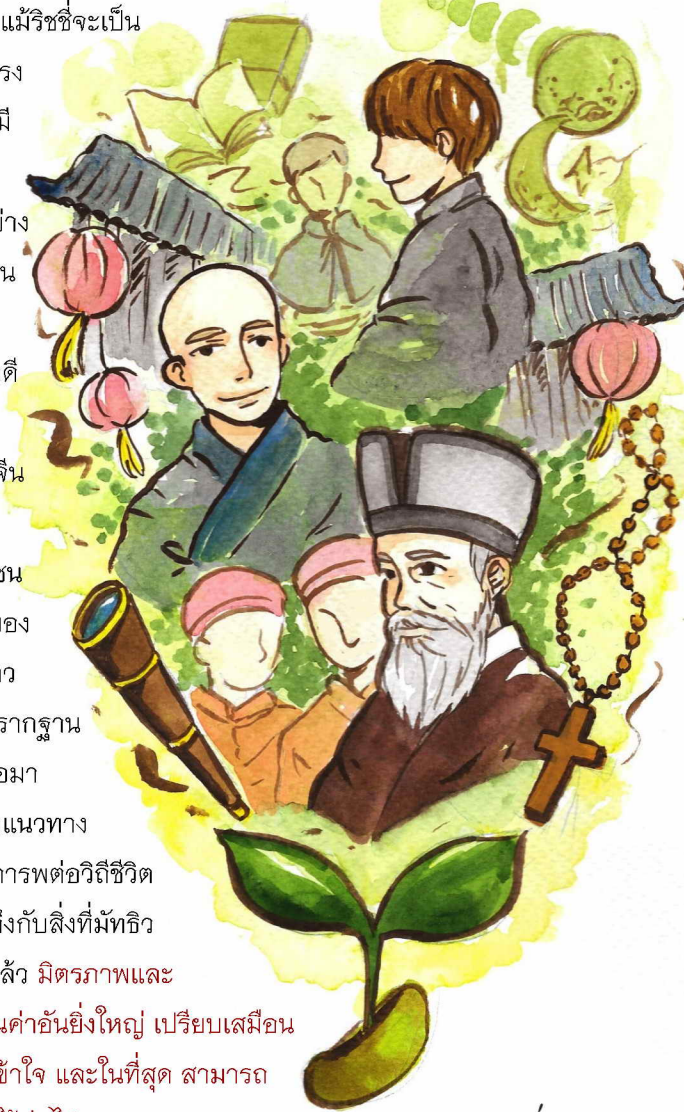
นอกจากนี้ การมาเยือนของริชชี ณ กรุงปักกิ่ง สร้างความดีใจให้กับเพื่อน ๆ นักปราชญ์ที่รู้จักท่านเป็นอย่างมาก ตลอดเวลาที่ท่านอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ท่านได้รับการเยี่ยมชมจากเพื่อนนักปราชญ์ และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายคน **คงไม่ใช่แค่ความรู้ความสามารถของท่าน หากแต่ความเคารพในวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชาวจีน และมิตรภาพของริชชี ที่สร้างความประทับใจให้กับผู้มาเยี่ยมชมเป็นอย่างมาก** แม้แต่ทำให้คนที่เพิ่งพบปะ หรือรู้จักท่านเป็นครั้งแรกนั้น กลายเป็นเพื่อนที่ดีและสนิทสนมกัน

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ริชชีรู้สึกดีใจที่เห็นเมล็ดพืชที่ท่านลงทุนลงแรงไปนั้น ค่อย ๆ งอกงามขึ้น มีมิชชันนารีเยสุอิตได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในจีนเป็นจำนวนมากขึ้น มีชาวจีนหลายคนกลับใจเชื่อ และรับศีลล้างบาป ในช่วงนี้เอง ที่คุณพ่อริชชีและเยสุอิตคนอื่น ๆ ได้เริ่มเขียนหนังสือคำสอนเป็นภาษาจีนเล่มแรก โดยมีเพื่อนชาวจีนที่เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ช่วยด้วยอีกแรงหนึ่ง

ด้วยการที่ริชชีได้อุทิศตัวทำงานอย่างหนัก ไม่ว่าจะเป็นการถวายงานในพระราชสำนัก หรือการเผยแพร่ความเชื่อของท่าน เป็นสาเหตุทำให้สุขภาพของท่านทรุดโทรมลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งวันหนึ่ง ริชชีได้เสียชีวิตลงอย่างสงบท่ามกลางพี่น้องเยสุอิตมิชชันนารีของท่าน ต่อมาไม่นาน ชาวการเสียชีวิตของท่านก็ได้เป็นที่ล่วงรู้ไปถึงพระราชสำนัก บรรดาข้าราชการ กระทรวงต่าง ๆ บรรดานักปราชญ์ และคนอื่น ๆ ที่รู้จักท่าน ต่างพากันมาเคารพท่านเป็นครั้งสุดท้าย แม้แต่พระเจ้าจักรพรรดิก็ได้ส่งพระราชสาส์นแสดงความเสียพระทัยและทรงพระราชทานที่ดินเพื่อฝังศพของริชชี ซึ่งแม้ว่าสิทธิพิเศษนี้เป็นเกียรติยศอันสูงสุดซึ่งจะสงวนไว้ สำหรับบุคคลสำคัญที่สร้างคุณงามความดีแก่พระราชอาณาจักรเท่านั้น และถึงแม้ริชชีจะเป็น

ชาวต่างชาติ พระเจ้าจักรพรรดิก็กยังทรงประทับใจในตัวริชชี ผู้ที่ได้ทำสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งใหญ่สำหรับแผ่นดินของพระองค์ และอุทิศตัวถวายงานอย่างซื่อสัตย์และทุ่มเทเสมอมา สุสานแห่งนี้ตั้งอยู่ ณ ชานเมืองปักกิ่ง และก็ยังได้รับการรักษาดูแลอย่างดี จนกระทั่งปัจจุบัน

แม้ว่าในปัจจุบัน ประเทศจีนจะไม่มีระบอบราชวงศ์อีกต่อไป การแพร่ธรรมและชีวิตของคริสตชนกว่าหลายร้อยปีแห่งการเสียชีวิตของริชชี อาจจะต้องผ่านร้อนผ่านหนาวมากมาย แต่ถือได้ว่า ท่านได้วางรากฐานความเชื่อไว้อย่างมั่นคง ในเวลาต่อมา พระศาสนจักรคาทอลิกได้ยอมรับแนวทางการแพร่ธรรม ซึ่งต้องเน้นความเคารพต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น นี่คล้ายคลึงกับสิ่งที่มีทิวริชชีเคยทำให้ เพราะสำหรับท่านแล้ว มิตรภาพและความเคารพซึ่งกันและกัน เป็นคุณค่าอันยิ่งใหญ่ เปรียบเสมือนประตูที่จะนำไปสู่ความรัก ความเข้าใจ และในที่สุด สามารถแบ่งปันความเชื่อให้แก่กันและกันได้ต่อไป

ข้อคิดจากเรื่อง “มัทธิว ริชชี แห่งมาเซราตา”

จากเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราได้อ่านมา เราได้สัมผัสเรื่องราวอันน่าประทับใจของมิชชันนารีชาวยุโรป ที่ชื่อมัทธิว ริชชี ผู้ซึ่งเข้ามาเผยแพร่ประกาศข่าวดี และความเชื่อในพระเจ้า อนุราชอาณาจักรจีน แผ่นดินซึ่งไม่มีชาวยุโรปคนใดได้เข้ามาเป็นเวลาหลายร้อยปีก่อนหน้านี้ แน่แน่นอนว่า เมื่อพูดถึงคุณพ่อริชชี คนส่วนใหญ่จะนึกถึงความเฉลียวฉลาด และความลึกซึ้งในศาสตร์แขนงต่าง ๆ รวมถึงปรัชญาจีน แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จในพันธกิจที่ได้รับมอบหมายนั้นคือ มิตรภาพที่ท่านมีให้ต่อผู้อื่นรอบข้าง

มิตรภาพของคุณพ่อมัทธิว ริชชี เป็นมิตรภาพที่ไร้พรมแดน และอยู่บนพื้นฐานของความเคารพและความเข้าใจซึ่งกันและกัน เราจะเห็นได้ว่า แม้ว่าเพื่อน ๆ ของท่าน โดยเฉพาะเพื่อนชาวจีน จะมีความแตกต่างจากท่านมากเพียงใด ไม่ว่าจะ เป็นทั้งในเรื่องของภาษา วัฒนธรรม หรือความคิด แต่เพราะความรักและเคารพ แม้แต่ในความแตกต่างของเพื่อนที่ท่านรู้จักนั่นเองที่ทำให้มิตรภาพกลายเป็นมิตรภาพที่มีคุณค่าและความหมาย เพราะนั่นคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้เราเข้าใจผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น และสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้

เราสามารถถามตัวเองได้ว่า “มิตรภาพที่เรามีต่อเพื่อน ๆ ของเราเองนั้น อยู่บนพื้นฐานของความรักและความเคารพ แม้ในความแตกต่างหรือไม่” ถ้าเราเลือกที่จะเป็นมิตรเฉพาะกับคนที่เหมือนกับเรา หรือต้องเป็นในแบบที่เราคาดหวังไว้ เราก็อาจจะต้องเสียใจหรือผิดหวัง และนั่นก็จะกลายเป็นเพียงมิตรภาพที่ซ่อนความเห็นแก่ตัวหรือประโยชน์ส่วนตัวอยู่ เราทุกคนต่างรู้ว่า ทุกคนต่างมีความเป็นเอกลักษณ์ และมีหลายสิ่งหลายอย่างที่แตกต่างกัน แต่เพราะความรักและความเคารพซึ่งกันและกันแบบที่คุณพ่อริชชีได้วางแบบอย่างไว้ นั่นเองที่จะค่อย ๆ สร้างให้มิตรภาพกลายเป็นมิตรภาพที่แท้จริงและยั่งยืนต่อไป

(ติดตามเรื่องใหม่ที่มีชื่อว่า
โจเซฟ ปิกนาเตรี ตอนที่ 1
ซึ่งเป็นตอนแรก ชื่อตอนว่า
“ความมืดกับแสงดาว”
ได้ในจุลสารเพื่อ(น)เยาว์
ฉบับถัดไปครับ)

ค่ายลัมผัสชีวิต ดิตชายคลีน เราไปสัมผัสชีวิตของชาวบ้านที่อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา พวกเขาให้เราเก็บห้ำลิบชีวิต ถูกจัดให้ไปสัมผัสชีวิตตามหมู่บ้านต่างๆ เราไปอยู่หมู่บ้านติบพร้อมๆ กับเพื่อนๆ อีก 11 คน ในชุมชนคนมุสลิม พวกเขาที่ไปมีทั้งที่นับถือพุทธ คริสต์ อิสลาม (แต่ส่วนใหญ่ก็นับถือพุทธละนะ) แต่ความแตกต่างของศาสนาไม่มีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของพวกเขาเลย ^^

วันแรกที่เข้าไปถึงที่บ้าน ความกังวลใจเล็กๆ ก็ได้ก่อตัวขึ้น ที่บ้านเขาพูดภาษาใต้กัน เราจะคุยกับเขารู้เรื่องไหม? หน้าซำยังเป็นชุมชนมุสลิม เขาจะเคร่งศาสนาไหม? แต่ความกังวลนั้นก็หายไป นับตั้งแต่วันที่แรกที่เขาเอ่ยปากพูดคุยกับเรา เขาสื่อสารกับเราเป็นภาษากลาง เพื่อให้เราสามารถเข้าใจสิ่งที่เขาพูดได้ และเขาก็ไม่ได้เคร่งศาสนามากอย่างที่เรากลัวด้วย เราคิดในใจว่า “เรารอดแล้วละ”

วันรุ่งขึ้น ป๊ะกับมะ (คำเรียกที่ใช้เรียกพ่อ กับแม่ที่นั่น) พาเราไปเก็บหอยหวานบริเวณ ใกล้ๆ กับป่าชายเลน น้ำทะเลเข้ามาถึงตัว หมู่บ้านผ่านคลองเล็กๆ น้ำไม่ลึกนัก แต่การจะ ออกเรือแต่ละครั้ง ต้องคอยให้น้ำลดก่อน จึงจะ ออกเรือไปพร้อมกับกระแสน้ำ เวลาจะกลับก็ ต้องรอน้ำขึ้น ถึงจะกลับบ้านได้ เรียกได้ว่าเป็น การพึ่งพาอาศัยธรรมชาติจริงๆ แต่ด้วยความที่ พวกเราไปกันหลายคน ทำให้ต้องเรือไปครูดกับ พื้น น้ำเข้าเรือ จนพวกเราต้องช่วยกันวิดน้ำ ออกเป็นการใหญ่ การเดินทางจากหมู่บ้านไป บริเวณที่จะหาหอยหวานนี้ ไม่ง่ายเลยทีเดียว (ฮาๆ)

ตอนไปเก็บหอยหวาน กว่าพวกเราจะหา หอยมาได้หนึ่งตัว ก็เล่นเอาเหนื่อยจนแทบถอด ใจ แล้วเป้าหมายของวันนี้ คือเก็บหอยหวาน ให้ได้ประมาณ 1-2 กิโลกรัม สำหรับทำเป็น อาหารของพวกเรา และอีกส่วนหนึ่งสำหรับไป ขายที่ตลาด เขาจะไม่เก็บมากกว่านี้ และหาก จับได้หอยตัวเล็กๆ ที่ยังไม่โต ก็จะไม่ปล่อยไป เพื่อให้หอยที่เหลือได้มีโอกาสเติบโต และ ขยายพันธุ์ โอเอย... กว่าจะได้ครบตามจำนวนที่ ต้องการช่างยากลำบากเสียจริง ต้องใช้ความ อดทน และความชำนาญในการฝึกฝนเป็นอย่างมาก ป๊ะบอกว่า จะหาหอยได้นี้ ต้องมีความ ชำนาญและประสบการณ์ในการหาด้วย มือใหม่ อย่างพวกเรานักศึกษานี้ หาได้เท่านี้ก็เก่งมาก แล้ว 5555

วันต่อมาเราก็ได้ลองไปกรีดยาง ปะบอกให้ "กระตักข้อมือ" เยอะ ๆ เวลากรีดยางจะไม่กินเนื้อไม้มาก จะได้กรีดยางได้หลายๆ รอบ เราฟังสิ่งที่ปะพูดแล้วรู้สึกว่ ชาวบ้านที่นี้ดีเนอะ นอกจากจะฟังพารรรมชาติในการทำมาหากินแล้ว ยังคิดถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ และคุ้มค่าที่สุดอีกด้วย

ค่ายสัมผัสชีวิตครั้งนี้ เป็นครั้งแรกที่เราลงไปปักชำได้ เป็นครั้งแรกที่ได้อยู่กับชาวบ้านมุสลิม เขาไม่ได้น่ากลัวแบบที่เราติดตาเคยชินกับภาพของโจรใต้ที่เป็นข่าวตามสื่อต่างๆ ปะกับมะใจดีมาก ดูแลเราจนทำให้เรารู้สึกเหมือนเป็นลูกคนหนึ่งของเขาจริงๆ สิ่งที่เราเจอ รวมไปถึงผู้คนที่นี้ทำให้เราเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น และที่สำคัญ ประสบการณ์ที่เราได้สัมผัสนี้ มันสะกิดใจให้เรารู้ว่ เราไม่ควรตัดสินผู้อื่นแต่เพียงภายนอก จนกว่าเราจะได้ไปสัมผัสกับเขาจริงๆ เสียก่อน **“Don't judge a book by its cover.”**

ขอบคุณชาวบ้านบางต๊อบที่ต้อนรับเราอย่างดี ขอบคุณเซเวียร์ที่ทำให้เรามีโอกาสได้ไปสัมผัสชีวิต ขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ทำให้ค่ายนี้มีสีสัน สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณพระที่ทำให้เราได้มาพบกัน และหวังว่เราจะคงจะได้พบกันอีกนะ ^^

เขียนโดย ชนิกันต์ วงศ์ศรีศาสตร์ (นุ๊ก) ผู้ร่วมค่าย “สัมผัสชีวิต ติดชายเคื่อน”
ของศูนย์ประสานงานนิสิตนักศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ติดตามค่ายของบรรดานิสิตนักศึกษาคาทอลิกครั้งต่อไปได้ที่ www.carefor.org/student
หรือ Facebook: The Catholic Student Network of Thailand

ความธรรมดา...ที่ไม่ธรรมดา

เรื่องสั้นระหว่างทาง >>> เมื่อดทจาย

ชายหนุ่มสูงศักดิ์ผู้หนึ่งเดินทางจากแดนไกล เพื่อไปหาอาจารย์ที่มีชื่อเสียง
ว่าเป็นผู้มีปรีชาญาณที่ล้ำลึก ด้วยความหวังว่าตนเองจะได้เรียนรู้เคล็ดวิชาแห่ง
ปรีชาญาณและเป็นผู้มีชื่อเสียง เป็นที่นิยมเหมือนเช่นอาจารย์ผู้นี้บ้าง แม้
ทางเดินจะยากลำบากแค่ไหนเขาก็สู้ทน มุ่งมั่นเดินทางต่อไปด้วยแรงผลักดันใน
ใจว่า “อีกไม่นานฉันก็จะมีชื่อเสียง และเป็นที่นิยม อาจจะมีมากกว่าอาจารย์คนนี้
ซะอีก” คิดแล้วก็กระหึ่มยิ้มย่องในใจ และแล้ว เขาก็ได้เดินทางมาถึงที่หมาย
แต่ด้วยความประหลาดใจจนแทบจะไม่เชื่อสายตาตัวเอง เขาพูดกับตนเองว่า “นี่
หรือ คือ สถานที่ผลิตนักปราชญ์ มั่นขำงธรรมดาสบายจริง” ภาพในใจที่เคยวาด
ฝันไว้พังทลายลงในพริบตา เพราะภาพที่อยู่ตรงหน้า เป็นเพียงทุ่งหญ้าที่มี
กระท่อมหลายหลังกระจายอยู่ทั่วไป มันเหมือนกับหมู่บ้านชนบททั่วๆ ไปมากกว่า
แต่มาถึงที่ขนาดนี้แล้ว เขาจึงมองหาผู้ที่จะสามารถพาเขาไปพบกับอาจารย์ได้ ไม่
ทันที่เขาจะเอ่ยปากก็มีชายแต่งชุดสีน้ำตาลคาดเอวด้วยเชือกป่าน เดินตรงมาหา
เขา เขาจึงถือโอกาสทอ้งนี้ถามว่า “ข้าฯ ได้ยินว่าที่นี่มีอาจารย์ผู้มีปรีชาญาณลึกล้ำ
ล้ำ ข้าฯ ต้องการพบท่าน จึงได้เดินทางมาจากแดนไกล” “อย่างนั้น เชิญทางนี้
ครับ”

เมื่อไปถึงหน้ากระท่อมหลังหนึ่ง ชายชุดน้ำตาลได้เชิญเขาเข้าไปข้างใน และไปกระซิบที่หูของอาจารย์ซึ่งกำลังนั่งภาวนาอยู่ ชายหนุ่มผู้นั้นเดินเข้าไปด้วยความประหลาดใจข้างสอง ในใจก็คิดว่า “นี่หรือ อาจารย์ผู้เรืองนาม ช่างธรรมดาสีงจริง” เขามองไปรอบๆ ห้อง ซึ่งแทบจะไม่มีอะไรเลย

เขาทิ้งตัวลงนั่งอยู่ต่อหน้าท่านอาจารย์ เมื่อมองใบหน้าอาจารย์ก็หวังว่าท่านจะเอ่ยอะไรต้อนรับเขาบ้าง...แต่แล้วมีเพียงความเงียบสงบ ไม่มีคำพูดใดๆ เลย ...10 นาทีผ่านไป ...มีแต่ความเงียบ ที่ทำให้ชายหนุ่มรู้สึกกระอักกระอ่วนใจ 30 นาที... 1 ชั่วโมง ....2 ชั่วโมง ชายหนุ่มเริ่มหน้าแดงด้วยความโมโหมาก เขาลุกขึ้นอย่างหุนหัน แล้วตัดสินใจกลับด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว ในใจก็คิดว่า ข้าฯเดินทางมาแสนไกล หนทางก็ลำบาก เพียงเพื่อที่จะมานั่งต่อหน้าชายแก่ที่เหมือนเป็นไม้คนี่ ช่างไม่ให้เกียรติแก่ข้าฯ ผู้สูงศักดิ์ที่ยอมลดตัวเองมาในสถานที่ต่ำต้อยแบบนี้ พอเกินที่ เขาคิดพลงหันหลังกลับอย่างไม่อ้อแอ้

เมื่อเขาเดินลับไปแล้ว

ศิษย์จึงถามอาจารย์อย่างซื่อๆ ว่า
“เหตุใดท่านจึงไม่พูดกับเขาที่อุตส่าห์
มาจากแดนไกลเพื่อมา
เรียนรู้ปรัชญาจากท่าน”

อาจารย์มองหน้าของศิษย์และตอบ
อย่างสงบว่า “หากเขาไม่เข้าใจ
ความเจ็บของเรา จะเข้าใจ
คำพูดของเราได้อย่างไร”

ความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่สมบูรณ์กว่า ดีกว่า มีความสุขมากกว่า เป็นที่ยอมรับมากกว่า เป็นประโยชน์มีคุณค่ามากกว่าเดิม เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ในใจของมนุษย์ทุกคน แต่ถ้าหากทั้งหมดนี้เป็นความรู้สึกเพียงเพื่อแสวงหาตนเองเท่านั้นก็จะมีค่าอันใดเลย

...เพราะชีวิตจะงดงาม และอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมได้นั้น เมื่อใจของเขาได้เข้าใจว่าเขาเกิดมาเพื่ออะไรบนโลกใบนี้ เขาสามารถที่จะแบ่งปันสิ่งดี ๆ อะไรให้กับสังคม และผู้คนรอบข้าง ไม่จำเป็นต้องใหญ่โต หรือรอเวลา รอวันสำคัญ วันไหน ชีวิตจะงดงามและมีคุณค่า เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นได้นั้น คือ การกระทำในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นลักษณะนิสัย มิใช่เป็นความรู้สึกที่ต้องการอยู่เหนือผู้อื่น ต้องการบังคับผู้คน หรือแม้แต่ตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งความคาดหวังของตนเท่านั้น แต่เพื่อตอบสนองต่อเสียงเรียก ในใจของตนเอง เสียงเรียกให้มองออกไปยังผู้ที่อยู่ในความต้องการ เสียงเรียกให้พัฒนาตนเอง เพื่อแบ่งปันสิ่งดีที่สุดให้เพื่อนพี่น้อง เสียงเรียกที่อยู่ในเครื่องหมายของการเวลา จิตใจที่เปี่ยมด้วยความรักเมตตา นั้นแหละ...ที่จะไขกุญแจดวงใจที่แข็งกระด้างและเห็นแก่ตัว

เรื่องเล่านี้ มองได้หลายมุม และสอนใจได้ดีทีเดียว เป็นเรื่องที่คุณเขียนได้ฟังจากวิทยากรท่านหนึ่ง และใคร่ครวญอยู่ในใจ ทำให้เกิดคำถามว่า “เขาวชนเข้าใจความเจียมของฉันทใหม่?” “ฉันทเข้าใจความเจียมของเขาวชนใหม่?” “ฉันทได้แสดงความรักเพียงพอใหม่?”

บ่อยครั้งที่เรามองข้ามสิ่งธรรมดาในชีวิตประจำวัน มองข้ามการสร้างปฏิสัมพันธ์ มิตรภาพที่ดีต่อกัน แต่กลับคาดหวังในสิ่งที่ไกลตัวและไม่จำเป็น ถึงเวลาแล้วรียัง? ที่เราจะหันกลับมาในชีวิตธรรมดาด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่ ถึงเวลารียัง? ที่เราจะให้ความสำคัญกับประสบการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่สานต่อมิตรภาพ ประสบการณ์ส่วนตัวกับเด็ก ๆ เขาวชน ผู้ร่วมงานที่อยู่ใกล้ชิดกับเราทุกวัน หรือแม้แต่สมาชิกที่อยู่ข้าง ๆ เรา เรามีความพร้อมที่จะก้าวเดินไปกับพวกเขา ไม่ใช่ด้วยการตัดสินเพียงภายนอก แต่ก้าวเดินพร้อมกับเข้าไปถึงข้างในใจของกันและกัน สวมใส่รองเท้าของเขา ลองยืนในจุดของเขาด้วยความรักเอาใจใส่ หวังดี ด้วยความเคารพ ความคิดและการกระทำนี้จะทำให้เราเข้าใจ ...เข้าใจตนเอง และเพื่อนพี่น้อง เพราะเราเข้าใจประสบการณ์ที่พระเจ้าทรงมอบให้เราในแต่ละวัน เพื่อใคร่ครวญ และเรียนรู้จากพระองค์ พระวาจาที่ว่า “มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ” (1ซมอ. 16,7) อาจเป็นคำตอบให้เราได้เข้าใจความสำคัญ และวิธีสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และแท้จริง ข้อคิดสุดท้ายที่คิดว่าเชื่อมโยง และควรค่าแก่การไตร่ตรอง คือ มนุษย์มีจิตวิญญาณที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า จิตวิญญาณนั้นอาศัยอยู่ในร่างกาย ร่างกายที่ถูกระดมตา และมิวันตายจึงกลับกลายเป็นที่ประทับของพระเจ้า เมื่อเราตระหนักถึงความสำคัญนี้ เราจะเปี่ยมด้วยความยินดี ถึงชีวิตที่เป็นนิรันดร์ และรู้จักสร้างปฏิสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับพระเจ้า ด้วยมิตรภาพที่แท้จริง แล้วเราจะเข้าใจถึงความเจียมของพระเจ้า...

มาทำให้ชีวิตประจำวัน
มีความหมายด้วยการสร้าง
ปฏิสัมพันธ์ที่แท้จริง
...ให้วันธรรมดาเป็นวันพิเศษ...
...เริ่มที่ใจของเราเอง...

เราหิว แล้วเธอหะ...

ผมไปทัศนศึกษากับเพื่อนๆร่วมชั้นเรียน วันแรกเราทานอาหารเที่ยงในสวนสาธารณะ ผมเห็นเพื่อนๆหิวอาหาร และขนมที่ยังไม่ได้เปิดห่อ พวกเขาเก็บแคขวดน้ำดื่ม และขนมกินเล่นเท่านั้น

ไปทัศนศึกษา

ผมช่วยคุณครูรวบรวมของที่เพื่อนๆหิวใส่ในกล่อง ผมตกใจมากที่เห็นอาหารมากมายที่เพื่อนๆหิว เช่น แขนววิช แอบเปิ้ล มันทิ้งทอดที่ยังไม่ได้แกะถุงเลย

วันต่อมา ขณะที่ทานอาหารเที่ยง ก่อนที่เพื่อนๆจะหิวอาหาร ผมรวบรวมสิ่งที่เพื่อนๆไม่เอาใส่ในกล่อง

ผมให้กล่องนั้นกับชายพเนจรและลูกของเขาที่นั่งข้างๆเรา เขาประหลาดใจและดีใจมาก เป็นแขนววิช 3 คู่ใหญ่ๆ มันทิ้งทอด และแอบเปิ้ล 12 ลูก และผมให้ขวดน้ำของผมไปด้วย ไม่เช่นนั้นขนมปังคงจะติดคอเขาแน่ๆ

ผมดีใจมากสำหรับชายยากจน และสำหรับเพื่อนๆ เพราะผมทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในประสบการณ์พิเศษนี้ด้วย

ทานอาหารด้วยกันไหม?

“เมื่อเราทิว ท่านได้ให้เรากิน”

กิจกรรมตาทำให้ใจของเราทำงานเพื่อผู้อื่น

ฟัง

แบ่งปันสิ่งที่คุณมีกับผู้อื่น เก็บไว้เพื่อตัวเองเฉพาะสิ่งที่จำเป็น นี่คือคำตอบที่เราพบจากพระวรสาร เราสามารถมีประสบการณ์การแบ่งปันกับผู้อื่นในรูปแบบเล็กๆ น้อยๆ เช่น แบ่งปันอาหารว่างของเรากับเพื่อน ให้สิ่งของกับคนอื่นที่มีความจำเป็น ไม่ทิ้งช่วงอาหาร...

ถาม

เราสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อที่จะไม่มีคนยากจนในโลกอีกต่อไป?

“ผมเชื่อว่า เราสามารถขจัดความยากจนออกจากโลกนี้ได้ ถ้าคนรวยเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต

เราสามารถนึกภาพถึงโลกที่ปราศจากความยากจนได้เลยถ้าคนรวยไม่แบ่งปันในสิ่งที่มี นั่นคือวิธีเดียว ถ้าคนที่มีเก็บทุกอย่างไว้เพื่อตนเองและไม่แบ่งปันกับคนอื่น หรือไม่คิดที่จะช่วยเหลือคนยากจน เราจะไม่สามารถขจัดความยากจนออกไปได้เลย เมื่อหลายปีก่อน มีคดีพจนินท์สายงามอันหนึ่งที่กล่าวว่า:

“เพื่อต่อสู้กับความหิวโหย คุณต้องเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต”

หมายความว่า ถ้าคุณไม่เปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของคุณ คุณไม่สามารถเป็นผู้บริโภคที่น้อยลงและฝึกควบคุมความอยากของตัวเองได้ และปัญหาความอดอยาก ความยากจนก็จะไม่ได้รับการแก้ไข

อ่าน

อัครธรรมการทวีขมนปังในพระวรสารของนักบุญยอห์น เป็นความจริงกว้างของเด็กชายที่ได้ให้สิ่งเขามีแต่พระเยซู และพระเยซูเจ้าได้ใช้ของขวัญที่เขาให้นั่นเลี้ยงผู้คน

(ให้เราอ่านเรื่องราวนี้ในพระวรสารของนักบุญยอห์น บทที่ 6 ข้อที่ 1-14)

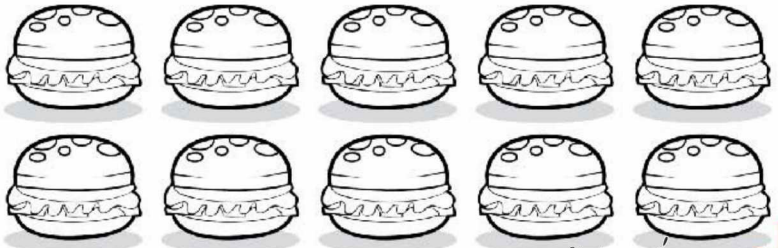
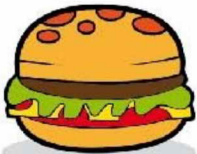
หลุยจีโน | นักเศรษฐศาสตร์

ตัดส่วนนี้ออกไปใช้เป็นที่ตั้งหนังสือ หรือแขวนไว้ที่ห้องอาหาร

ฉัน ระบายสี ใน “แซนวิช” ทุกครั้งที่

ได้แบ่งปันอาหารว่างกับเพื่อน ๆ หรือเมื่อฉันไม่ได้ทิ้งช่วงอาหาร

ดินสอ... เล่าเรื่อง

สวัสดีค่ะน้องๆ วันนี้พี่เอาขบวนการมาฝากค่ะ
ขบวนการนี้มาจากหมู่บ้านแม่ยะน้อย จ.เชียงใหม่ค่ะ

ช่วงกลางๆ เดือนธันวาคม ปี 2015
พี่ไปสำรวจพื้นที่ที่น้องๆ นักเรียนคาทอลิกจากกลุ่ม FIAT
จากสังฆมณฑลเตจอน ประเทศเกาหลี จะไปสัมผัสชีวิต
ขณะที่พี่นั่งที่ซ้านบ้านของชาวบ้านท่านหนึ่ง
ซึ่งเป็นบ้านที่ทำหน้าที่รับรองแขกของชุมชน
ที่บ้านหลังนี้มีต้นขุ่นต้นใหญ่มากอยู่หนึ่งต้น
พี่สังเกตเห็นว่ามีชาวบ้านมาแวะพักใต้ต้นขุ่นต้นนี้
แม้ท่ามอยกันไปด้วยภาษาปกากะญอ
(ที่พี่ไม่เข้าใจ แหะ แหะ แหะ)
แต่เดาได้ว่าเป็นสิ่งดีๆ ที่ทุกคนมีความสุข
เพราะสังเกตจากใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
แต่ละคนแก้มพู่ด้วยขุ่นลูกนี้ สด หอม หวาน ไร้สารพิษ
ไม่ว่าใครก็ตามที่ผ่านไปผ่านมา ก็จะแวะกินขุ่นกับ
พุดคุย ทักทายกันพักหนึ่งแล้วจึงไปทำธุระของตัวเอง

บรรยากาศแบบนี้ มันห่างหายไป...

จากชีวิตคนเมืองอย่างเรา นานเท่าไรแล้วหนอ

ที่ได้มีโอกาสซึมซับความงามภายในนี้อีกครั้ง ได้รู้พื้นชีวิตอีกครั้ง

ในหมู่บ้านแม่ยะน้อย หมู่บ้านของชาวไทยปกากะญอ

พี่น้องคริสตังค์ของเราละ อิ่มใจจริงๆ ความสุขลึกลงๆ

ที่ยังมีให้เห็นในบ้านนี้เมืองนี้ของเรา

... “ขนุนหนึ่งลูก แบ่งกันกินทั่วหมู่บ้าน” ...

ไม่สำคัญเลย
ใครจะเอ่ย ใครจะอ้าง
ว่าเธอแค่ว่า ก่อนกรวดริมทาง
เพราะทุกอย่าง สร้างสิ่งดีได้เหมือนกัน

จะศิลา จะเส้าหิน
จะเศษดิน ได้ทั้งนั้น
เพราะพรพระ สูดอนกอนันต์
ทรงสร้างสรรคฺจรรโลงโลกสวยงาม

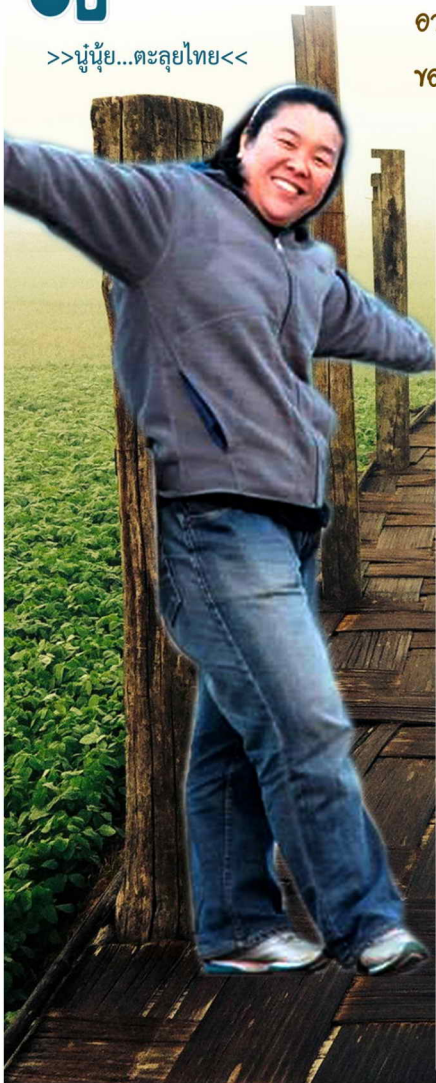
เธอจึงมีค่า
ใครจะทำ ใครจะถาม
สิ่งสำคัญ คือดำรงคงทุกยาม
ไว้ซึ่งความดีแท้ในใจเธอ.

สะพานอชิระพานิช ชุตองเป็

>>บุญน้อย...ตะลุยไทย<<

อากาศดี ๆ แดดจ้า นุ่นๆ... ตะลุยไทย
ขออาสาพาไปที่ สะพานชุตองเป็ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน

เขาเล่าว่า...ก่อนที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จใด ๆ
ให้ตามใจตัวเองก่อนว่า มีแรงศรัทธามากพอหรือเปล่า
ด้วยพลังแห่งศรัทธาและการร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้าน
ที่ก่อประสานกัน เป็นสะพานที่มีความงดงาม
จนกลายเป็นความเชื่อที่ว่า...

ใครที่มาที่นี่ให้เดินข้ามผ่านสะพาน อชิระพานิชสำเร็จแล้ว
ไปอชิระพานิช ณ วัดที่ปลายสะพาน
ความสำเร็จในสิ่งที่หวัง ก็คงจะอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม

ชุตองเป็ เป็นภาษาไทยใหญ่ แปลว่า
...อชิระพานิชสำเร็จสัมฤทธิ์ผล...

สะพานชุตองเป็ ตั้งอยู่ที่บ้านทุ่งไม้สัก ต.ปางหมู อ.เมือง
จ.แม่ฮ่องสอน ห่างจากตัวเมืองไปประมาณ 8 กิโลเมตร
เป็นสะพานไม้ ส่วนพื้นปูด้วยไม้ไผ่
ที่ทำในลักษณะพื้นสลับฟาก พื้นขัดแตะ และพื้นไม้ไผ่สาน
มีความกว้างประมาณ 2 เมตร แต่ยาวถึง 500 เมตร
ได้รับการยกย่องให้เป็นสะพานไม้ไผ่ที่ยาวที่สุดในเมืองไทย

สุขสันต์เดือนแห่งความรักค่ะ ท่านผู้อ่านทุกท่าน เหตุผลที่นุญขี้ขันว่าเป็น “เดือนแห่งความรัก” ก็เพราะในเดือนกุมภาพันธ์นี้เป็นเดือนที่เปี่ยมไปด้วยความรักตลอดทั้งเดือนเลยคะ เริ่มจาก **“วันตรุษจีน”** เป็นวันขึ้นปีใหม่ ของชาวจีน เป็นวันครอบครัวที่ชาวจีนรวมถึงชาวไทย เชื้อสายจีนจะกลับบ้าน กลับไปหาพ่อแม่ญาติพี่น้อง กลับไปทานข้าวด้วยกัน แบ่งปันพูดคุยกัน และที่สำคัญผู้ใหญ่ก็จะให้อั่งเปาของแดง ๆ แจกให้กับลูกหลาน ชื่นบานกันถ้วนหน้า **“พื้นฐานความรักใด ๆ ย่อมมาจากความรักในครอบครัวที่อบอุ่นและเข้มแข็ง”** ค่ะ

ถัดมาอีกไม่กี่วัน ก็เป็นวันแห่งความรักและพระเมตตารักเหลือล้นที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ นั่นคือ **วันพุธที่ 10 กุมภาพันธ์ “วันพุธรับเถ้า”** เป็นเสมือนประตูเข้าสู่เทศกาลมหาพรต เพราะเป็นวันแรกของเทศกาลวันที่คริสตชนต้องสุภาพถ่อมตน สำนึกถึงความต่ำต้อย ความอ่อนแอ เป็นทุกข์ถึงบาปของตนเอง แสดงออกด้วยการก้มศีรษะรับการโรยเถ้า พร้อม ๆ กับรับฟังถ้อยคำเตือนใจสั้น ๆ จากพระสงฆ์ ที่ใช้นิ้วหัวแม่มือแตะเถ้า แล้วทำเครื่องหมายสำคัญมหากางเขน ที่หน้าผากหรือโอบบนศีรษะ **“การรับเถ้า”** เป็นการแสดงออกภายนอก ที่เรียกร้องให้คริสตชนมีท่าทีภายในที่สอดคล้องกัน สำนึกถึงบาปและพร้อมพลีกรรมใช้โทษบาปที่เรากระทำผิดในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ประจำวัน ด้วยการ **“ถือศีลอดเนื้อและอดอาหาร”** เป็นการพลีกรรมที่คริสตชนที่มีอายุครบสิบสี่ปี (14 ปี) บริบูรณ์ จะต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง ในวันพุธรับเถ้า และวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ี้ ในเทศกาลมหาพรต

“การทำความดีและปฏิบัติงานเมตตาธรรม”

ตามที่พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเชิญชวนเยาวชน
ทั่วโลกให้ปฏิบัติเป็นพิเศษตลอดปี ค.ศ.2016

“ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม” เช่น เลี้ยงคนที่หิวโหย

ให้น้ำดื่มกับคนที่กระหาย ให้เสื้อผ้ากับคนที่ไม่มีเสื้อผ้า
สวมใส่ ต้อนรับคนแปลกหน้า ช่วยเหลือคนป่วย เยี่ยม

ผู้ต้องขัง และช่วยฝังคนตาย เป็นต้น ขณะเดียวกัน เรา
ก็ไม่ควรมองข้ามงานเมตตาฝ่ายจิตด้วย เช่น ให้

คำแนะนำแก่คนที่มีความสงสัย สอนคนที่ไม่รู้ ตักเตือน
คนบาป ให้ความบรรเทาใจกับคนที่เป็นทุกข์ ให้อภัยต่อ

คนที่ผิดใจเรา อดทนกับคนที่ชอบก่อกรรม และสวด
ภาวนาสำหรับผู้เป็นและผู้ตาย พระสันตะปาปายังคง

กล่าวกำชับกับเยาวชนอีกว่า “เธอคงจะเห็นแล้วว่า
ความเมตตาไม่ได้หมายถึงแค่เป็น “คนดี” หรือแค่เป็น

คนที่มีความรู้สึกสงสารเท่านั้น แต่ เป็นมาตรการจัดการ
เป็นศิษย์เพียงแท้ของพระเยซูเจ้า และการเป็นคริสตชน

ที่น่าเชื่อถือในโลกปัจจุบัน”

“14 กุมภาพันธ์ วันวาเลนไทน์” วันพิเศษที่คนรัก

กันจะแสดงออกถึงความรัก ความชื่นชม ชื่นชอบที่มีต่อ
กัน ในหลากหลายวิธีการ แต่ทั้งหมดนี้ขอให้เยาวชน

และทุกคน แสดงออกซึ่งความรักในทางที่ถูกต้องนะคะ
เพราะวัฒนธรรมการแสดงออกที่เปลี่ยนไป รวดเร็วตาม

ยุคตามสมัย จนทำให้ความคิดความเข้าใจในคุณค่าของ
ความรักอันดีงามกลายเป็น “โบราณ-ล้าสมัย” การให้

เกียรติต่อคนรัก ความอดทน ช่มใจและการตระหนักรู้
รับผิดชอบ จะทำให้เราเติบโตในความรักที่เหมาะสม

คู่ควร เพื่อที่จะได้เป็นรัก โดยไม่ต้องมีคำถามและ
คำอธิบาย “นั่นคือรักแท้...”

ภาพข่าวจากแผนกเยาวชน สัปดาห์นมทนลจันทุบุรี

...ขอบคุณ คุณพ่อสมพร มีมุ่งกิจ และคุณพ่อวัชรพล กู้ชาติ จิตตาริบาลเยาวชนแขวงจันทน์ที่ร่วมกันจัดประชุมผู้ประสานงานเยาวชนแขวงเพื่อกำหนดทิศทางการทำงานเยาวชน ณ ห้องประชุมอาคารแพร่ธรรม โดยมีวัดจันทน์เป็นเจ้าภาพในการประชุม ในวันที่ 9 มกราคม โดยมีผู้ประสานงานเยาวชน แต่ละวัดเข้าร่วม 22 คน

เยาวชนแขวงหัวไผ่ ร่วมขับร้องเพลงฉลองวัดอันตน... พลังเยาวชนล้นเหลือสุดยอด

พลศิลป์สังฆมณฑลจันทบุรี...

เรา...พวกเรา
เหล่าพลศิลป์จิตขึ้นบาน
องค์ประธานในชีวิตคือพระเยซู
ภาวณา พลักรรม
แพร์ธรรม รับศีล
เราทุกคนร่วมกันทำดี...

วันอาทิตย์ที่ 17 มกราคม ณ วัดพระผู้ไถ่ เสาวภา คุณพ่อปรีชา สวัสดิ์ จิตตาริบาลเยวชน
แขวงปราจีนบุรี ได้เชิญผู้ประสานงานเยวชนแขวงปราจีน มา**ประชุมเตรียมงานเพื่อจัด
ค่ายเยวชนประจำปี** และกำหนดกิจกรรมร่วมกัน โอกาสนี้ต้องขอขอบคุณพระสงฆ์ใน
แขวงทุกท่าน สภากิบาลและน้องเยวชนทุกคนที่ร่วมกันประชุมกันอย่างเข้มข้น

ภาพข่าวจากแผนกเยาวชน ลี้ยมณฑลอุบลราชธานี

ค่ายผู้นำเยาวชน YCS "เรียนรู้วิถีชีวิตพอเพียง" ระหว่างวันที่ 27-29 พฤศจิกายน 2015

ณ โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

ภาพข่าวจากแผนกเยาวชน สังฆมณฑลอุดรธานี

ฟื้นฟูจิตใจทีมประสานงานเยาวชน ระหว่างวันที่ 26-29 ธันวาคม 2015

ณ อุทยานแห่งชาติน้ำตกตาดโตน การอภิบาลเยาวชนในสังฆมณฑลอุดรธานี เป็นการอภิบาลเยาวชนแบบงานเยาวชน โดยเยาวชน เพื่อเยาวชน สมานสัมพันธ์ฉันท์ครอบครัว ซึ่งศูนย์ประสานงานได้สร้างทีมเยาวชนของสังฆมณฑล ให้เป็นผู้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสังฆมณฑล ซึ่งแต่ละทีมงาน แต่ละคน ก็มาจากต่างวัดต่างหมู่บ้าน จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกันและรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีม การอภิบาลเยาวชนจะได้สัมฤทธิ์ผลด้วยตัวของเยาวชนเอง อีกทั้งยังให้เยาวชนได้พักผ่อนร่วมกัน เป็นการใช้ชีวิตกลุ่มที่ทุกคนต้องช่วยเหลือกันและกัน สร้างความสัมพันธ์และฝึกความเป็นผู้นำให้มากยิ่งขึ้น

ภาพข่าวจาก ศูนย์ประสานงานเยาวชน ลีจุมมณฑลเชียงใหม่

วันพ่อแห่งชาติ โอกาสวันพ่อแห่งชาติ ชมรม นักศึกษาคาทอลิก ม.แม่โจ้ นำกระเช้ามาอวยพรคุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัฬหะกุลธร ส่วนในตอนค่ำ คุณพ่อได้นำนักศึกษาและเยาวชนจาก บ้านดอนบอสโก ดอยสะเก็ด ไปสังสรรค์ร่วมกันที่ร้านสเต็กในโอกาสพิเศษนี้ด้วย เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2015

งานคริสต์มาสบ้านธิดารัตน์

คุณพ่อจิตตาทิบาลและเจ้าหน้าที่แผนกเยาวชน เชียงใหม่ ไปเยี่ยมและอวยพรโอกาสคริสต์มาส ให้กับเยาวชน ของบ้านธิดารักษ์ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ โดยมีมิสซาร่วมกัน จากนั้นมีการร้องเพลงอวยพร มอบความสุขคริสต์มาส ให้แก่กัน เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2015

คริสต์มาสที่แม่จุม คุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัฬหะ-กุลธร และเจ้าหน้าที่แผนกเยาวชนเป็น ประธาน และร่วมฉลองคริสต์มาสกับชาวบ้าน และเยาวชนที่วัดแม่พระนิจจานูเคราะห์ บ้านแม่จุม อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ มีสัตบุรุษจาก หมู่บ้านใกล้เคียงมาร่วมประมาณ 200 คน

บริจาคของที่แม่ต่ง เมื่อวันที่ 26 -27 ธันวาคม 2015 นายยุทธชัย เงินหล้า เจ้าหน้าที่แผนกเยาวชน เชียงใหม่ และตัวแทนนักศึกษาคาทอลิก ได้ไปเยี่ยมและมอบของบริจาคให้กับชาวบ้าน บ้านแม่ต่ง แม่ฮอน เชียงใหม่ เส้นทางลำบากมาก รถยนต์ไปไม่ได้ ต้องเอามอเตอร์ไซค์ขึ้นไปเท่านั้น แต่เมื่อเห็นรอยยิ้มของชาวบ้าน ที่ออกมาต้อนรับแล้ว ทุกคนหายเหนื่อยและมีความสุขมาก

ล่องลำน้ำสาละวินไปคริสต์มาสที่สบเมย จิตตาศักดิ์วิมลและเจ้าหน้าที่เดินทางจากเชียงใหม่ ไปยังบ้านสบเมย อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน เพื่อฉลองคริสต์มาสและปีใหม่ ระหว่างวันที่ 28-29 ธันวาคม 2015 โดยเดินทางมาลงเรือที่บ้านแม่สามแลบ อ.สบเมย ล่องลำน้ำสาละวินลงไปทางทิศใต้ แม่น้ำดังกล่าวเป็นพรมแดนกั้นระหว่างไทยและเมียนมา ทำให้เห็นถึงธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของทั้งสองประเทศ บ้านสบเมยเป็นหมู่บ้านติดชายแดนและเป็นจุดที่บรรจบกันระหว่างแม่น้ำเมย และแม่น้ำสาละวิน หลังจากนั้นแม่น้ำสาละวินจึงไหลวกกลับเข้าประเทศเมียนมา คุณพ่อได้ทำมิสซา ฟังแก้บาป เสกบ้าน และแจกของให้กับชาวบ้าน โดยเฉพาะกับเด็กๆ แม้ไม่มีไฟฟ้าแต่ บรรยากาศก็อบอุ่นใจ

เยาวชนซาเลเซียนจากราษฎร์ ตะลุยเชียงใหม่ เยาวชนจากวัดนักบุญยอแซฟ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี จำนวน 18 คน มาจัดกิจกรรมส่งมอบความสุขโอกาสคริสต์มาสและปีใหม่ให้หมู่บ้านราชา อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ร่วมกับซิสเตอร์คณะซาเลเซียนจากบ้านธิดารักษ์ จอมทอง เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2015 - 1 มกราคม 2016 จากนั้นในวันที่ 2 มกราคม 2016 ได้มาอวยพรปีใหม่และเยี่ยมชมศูนย์คำสอนแมริม จากนั้นไปพักผ่อนที่ปางช้างแม่สา หมู่บ้านดั่งหลวง และน้ำพุร้อนสันกำแพง

นักศึกษาคาทอลิกเชียงใหม่ จัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ณ โรงเรียนบ้านชิแบร

ทางนักศึกษาคาทอลิกเชียงใหม่ได้เล็งเห็นความสำคัญ และความจำเป็นของกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ในหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลความเจริญ ได้จัด**กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ** ประจำปีพุทธศักราช 2559 ณ โรงเรียนบ้านชิแบร ต.แม่ตื่น อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ในหัวข้อ **“สุขใจ โลภขี้ม อุ่นใจเรา”** ทั้งนี้เพื่อเป็นการแบ่งปันความสุขให้แก่กันและกัน เป็นการเปิดโอกาสให้กับน้องๆ ได้เล็งเห็นคุณค่าของตนเอง และผู้เป็นบนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม ในการที่จะก่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เต็มที่เป็น

วันเด็กที่บ้านพรสวรรค์

คุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัฬหะกุลธร จิตตภาภิบาลเยาวชนเชียงใหม่ นำนักศึกษาของศูนย์แม่ริมไปจัดวันเด็กที่บ้านพรสวรรค์ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2016

โครงการอนุรักษ์พื้นที่นอกรั้ว ครั้งที่ 2

วันที่ 9 มกราคม 2559 เวลา 14.30 น. ขบวนนักศึกษาได้ออกเดินทางจาก โรงเรียนนุชนาถอนุสรณ์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย ไปยังหมู่บ้านแม่พระบังเกิด พอถึงสถานที่นักศึกษาได้จัดเตรียมสถานที่และได้นำกิจกรรมต่างให้กับเด็กๆ ในหมู่บ้าน พร้อมทั้งได้เล่นกีฬาให้กับเด็กๆ จนถึงเวลา 18.00 น.

พบปะเยาวชนคาทอลิกโรงเรียนเจ้าฟ้าฯ

คุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัพพะกุลธร จิตตาริบาลเยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่ พบปะนักเรียนคาทอลิกระดับชั้น ม.3 ของโรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ โดยคุณพ่อได้พูดคุยอบรมให้ข้อคิดเรื่อง "กระแสเรียกและเส้นทางชีวิต" เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2016

I See You (Youth) ครั้งที่ 6

แผนกเยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่จัดให้มีการพบปะกับเยาวชนช่วงค่ำของวันที่ 22 มกราคม 2016 ที่สวนเจ็ดริน ซึ่งมีการจัดต่อเนื่องกันมาเป็นครั้งที่ 6 แล้ว การพบปะกันครั้งนี้ มีเซอร์มารีอักเนส บัวทรัพย์ และคุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัพทะกุลธร มาพบกับเยาวชนรวมจำนวน 18 คน โดยได้มีการภาวนาด้วยกัน จากนั้นมีการสังสรรค์ไปรับประทานหมูกระทะ ก่อนแยกย้ายกันกลับบ้าน ในครั้งหน้าจะมีการพบปะกันในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2016

Fiat For school teenagers Program in Chiangmai 14-21 January 2016

15 มกราคม 2016 มิสซาเปิดโดย พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ ณ ศูนย์มิสซังเชียงใหม่ และเรียนรู้อีกชีวิตและวัฒนธรรมล้านนา

สัมผัสชีวิตที่บ้านแม่ะน้อย อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ 16-17 มกราคม 2016

เข้านี้เดินทางไปถึงบ้านแม่ปอน ทำความรู้จักกันและพบคู่บัดดี้ของตน ซึ่งเป็นนักเรียนเกาหลีกับนักเรียนไทย และพบกับคุณพ่อที่แม่ปอนและเรียนรู้ประวัติศูนย์แม่ปอน และการแพร่ธรรมของเขตวัดแม่ปอน หลักจากนั้นออกเดินทางไปที่บ้านแม่ะน้อย เพื่อที่จะไปเรียนรู้วิถีชีวิต และความเชื่อของคนที่นี่ซึ่งเป็นคริสตชนทั้งหมดและที่สำคัญ มีความศรัทธา ได้เห็นบรรยากาศความเป็นตนเองในการต้อนรับของชาวบ้านที่นี่ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมแก่กันและกันในยามค่ำคืนหลังมิสซา และวัฒนธรรมการเรียกไปกินข้าวในแต่ละบ้าน ทุกคนอิม และมีความประทับใจในมิตรภาพที่ให้แก่กัน

ภาพข่าวจาก ชมรมนักบวชหญิง

ถึงเพื่อนเยาวชนที่รักทุกคน

ในวันที่ 15-18 มกราคม 2559 พวกเราเยาวชนจากทุกสถาบันในเครือคณะธิดาแม่พระ องค์อุปถัมภ์ ได้เข้าร่วมชุมนุมเยาวชน STAR 2016 ณ บ้านธารพระพร สามพราน นครปฐม มีสมาชิกซึ่งประกอบด้วยคณะซิสเตอร์ คณะครู นักเรียน และศิษย์เก่าที่เป็นอาสาสมัคร รวมทั้งสิ้น 160 คน พวกเราได้รับการต้อนรับอย่างดีตั้งแต่ก้าวแรกที่มาถึงที่ประชุม นำโดยซิสเตอร์กาญจนา เดชาเลิศ ผู้รับผิดชอบฝ่ายอภิบาล พร้อมกับพี่ ๆ เยาวชนที่ทีมงาน ที่ให้บริการด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใส อำนวยความสะดวกในการลงทะเบียน การเข้าที่พัก และในการดำเนินกิจกรรมตลอดการชุมนุม ทำให้พวกเรารู้สึกประทับใจในบรรยากาศที่อบอุ่น แบบครอบครัวจริง ๆ

หัวข้อการประชุมในครั้งนี้คือ **Live the dream** ซึ่งเป็นหัวข้อที่น่าสนใจมากเพราะสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และท้าทายศักยภาพของเราเยาวชนที่มีพลังสร้างฝันให้เป็นจริง อีกทั้งปีนี้เราได้รับสารจากมาเตอร์เจนวัลและซิสเตอร์รุนิตา ซึ่งเน้นย้ำให้เราสร้างฝันให้เป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝันที่จะทำให้โลกและสังคมดีขึ้น

ความฝันประการแรก ที่พวกเราช่วยกันศึกษาคือ ความฝันของพระสันตะปาปาฟรังซิส และของคุณพ่ออัคราธิการซาเลเซียน จากพระสมณสาส์น “ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า” (Laudato Si) ของพระสันตะปาปาฟรังซิส ซึ่งจัดกิจกรรมโดย ชิสเตอร์ขวัญเรือน โอนากุล และชิสเตอร์ฉวีวรรณ เกษทองมา พร้อมกับแขกรับเชิญ คือ คุณพ่อนพดล ยอแซฟ และคุณพ่อนบุญเลิศ ปณัตติธาศัย ทำให้เราตระหนักถึงบทบาทของตนในการร่วมกันรักษโลก ซึ่งเป็นเสมือนบ้านหลังใหญ่ของมนุษยชาติ โดยการ ลด ละเลิก ความเห็นแก่ตัว และร่วมกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการแบ่งปันอย่างเป็นธรรมสำหรับทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน อีกทั้งจากสารเยาวชนโลกครั้งที่ 16 พระสันตะปาปาได้เชิญชวนให้เราใส่ใจเมตตากรรณา รัก และให้อภัยต่อทุกคน เหมือนพระบิดาเจ้าที่ทรงรัก เมตตา และให้อภัยเราเสมอ นอกจากนี้เราได้ศึกษาจดหมายของคุณพ่ออัคราธิการ ฉบับที่ 420 ที่ต้องการให้เรามีความสุขจากส่วนลึกภายในจิตใจ ซึ่งเกิดจากการสัมผัสพระหรรษทานของพระเจ้า ด้วยการตระหนักว่าต้องพัฒนาตนอยู่เสมอและเป็นผู้นำสารแห่งความยินดีไปประกาศให้แก่ผู้อื่น

ความฝันประการที่สอง คือ การเป็นผู้นำแบบซาเลเซียน โดยมี คุณพ่อมณฑล โรจนสุทัศน์กุล เป็นผู้จัดกิจกรรม ทำให้เราได้ศึกษาชีวิตของคุณพอบอสโก ซึ่งเป็นผู้นำที่ไม่รู้จักยอมแพ้ต่อปัญหา และอุปสรรคต่างๆ เลียนแบบการเป็นผู้นำของท่าน โดยยึดแนวทางการปฏิบัติสามประการคือ เหตุผล ศาสนา และความรักเมตตา

ความฝันประการที่สาม คือ การสร้างแรงบันดาลใจ โดยเราได้รับการจุดประกายจากการศึกษาชีวิตของผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ที่เกิดจากการนำข้อผิดพลาด ความล้มเหลว และอุปสรรคที่ตนประสบมาเป็นแรงผลักดัน จนบรรลุถึงเป้าหมายได้สำเร็จ เรายังได้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติและคุณสมบัติสำคัญของผู้นำที่ดี ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความคิดริเริ่ม ความกล้าหาญ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความอดทน การตื่นตัว ความรักดี และความสงบเสงี่ยมไม่ถือตัว ในคืน Fantasy Family Dream นอกจากคอนเสิร์ตละคร และการสนทนาการ ยังมีกิจกรรมประกวดการเดินแบบในหัวข้อของครอบครัวซึ่งได้รับทั้งความสนุกสนานและสาระในเวลาเดียวกัน

จากความฝันทั้งสามประการ พร้อมกับการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการไตร่ตรอง และการสร้างมิตรภาพในกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการภาวนาแบบ Bibliodrama การร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณในรูปแบบเยาวชน เราจึงได้นำมาหลอมรวมเป็นสโลแกนประจำปี คือ **“Save the world with a merciful heart”**

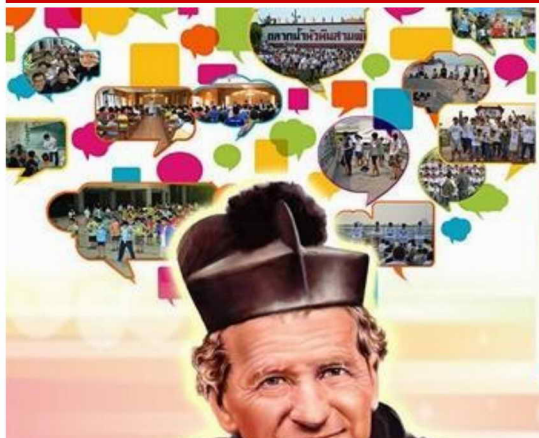
เพื่อนเยาวชนที่รัก ให้เราร่วมกันทำฝันให้เป็นจริง ฝันของเราเอง ฝันถึงสังคม ฝันถึงโลกใบนี้ที่เป็นดั่งบ้านของเรา ดูแลรักษาโลก ด้วยความรักเมตตา และเป็นผู้หน้าที่เต็มเปี่ยมด้วยพลังใจบนพื้นฐานของความเชื่อ ความรักต่อพระเจ้าและพระมารดามารีย์

ด้วยรัก
จากเพื่อนเยาวชน STAR 2016

ข่าวประชาสัมพันธ์ ต่ายมิตรภาพ องค์กร SYM

ต่างมิตรภาพ

ซัมเมอร์นี้...
ใช้เวลาอย่างคุ้มค่า
มาสนุก
มาอย่างสร้างสรรค์
มาแสดงพลังวัยรุ่น
รู้จัก เพื่อนใหม่
นักบุญยอห์น บอสโก
มาพบกับ... ทีมงานของเรา
เขาอชนชาติเอเชียน

ซัมเมอร์นี้...
...ที่อชชาติเอเชียน

สนใจติดต่อที่

คุณพ่อเจ้าวัด

หรือโดยตรงที่

คุณพ่อณฑล ยอแซฟ

โทร. 0901425005

มาเติมสีสันในชีวิตไปพร้อมกับชาติตะเลหัวหิน

19-24
มีนาคม
2016

ขอเชิญ

เยาวชนชาย
คาทอลิก

ชั้น ป.5-ม.3

26-31 JULY

Blessed are the
merciful,
for they will receive
mercy

Mt 5:7

Walk together to WYD 2016

“น้องอ๊อฟ” นางสาวภัทริกา ดาวรรัตน์
เยาวชนจากสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี
หนึ่งในผู้แทนเยาวชนไทย

ที่จะเดินทางจาริกเข้าร่วมงานเยาวชนโลก

ณ เมืองคราคูฟ ประเทศโปแลนด์

ระหว่างวันที่ 17 กรกฎาคม - 3 สิงหาคม ค.ศ.2016

คำว่า "เมตตา" สำหรับดิฉันก็คือ ความรัก
ความปรารถนาดี ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยที่ไม่มีคำว่า
เห็นแก่ตัวมาปะปน เป็นความรู้สึกที่ดีที่เรามอบให้กันผู้อื่น

ดิฉันเขียน

จุดเริ่มต้นของการที่ดิฉันได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยงานวัดและกิจกรรมต่างๆ คือ ในหมู่บ้านของดิฉัน ชื่อว่าหมู่บ้านทັบคริสต์ เปรียบเหมือนหมู่บ้านที่พระเจ้าประทานให้ เราอยู่กันแบบพี่น้องที่พึ่งพาอาศัยกัน มีวัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ ตั้งอยู่กลางหมู่บ้านเป็นศูนย์รวมจิตใจของพี่น้องคริสตชน ตอนที่ดิฉันเป็นเด็ก แม่มักจะพาไปร่วมมิสซาอย่างสม่ำเสมอ และไม่ใช่แค่เพียงการร่วมมิสซาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสวดภาวนาร่วมกันในครอบครัว ซึ่งจะมี บ้าคอยชักจูงดิฉันและพี่น้องมาร่วมกันสวดภาวนา ขอพร ขอบพระคุณพระเจ้า ทำให้ดิฉันได้รับการปลูกฝังความศรัทธา ความเชื่อ และความรักระหว่างดิฉันและพระ ถือว่าเป็นการเริ่มต้นชีวิตของการเป็นคริสตชน สำหรับตัวดิฉัน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่ดิฉันทำในวัยเด็กนั้น ทำให้ดิฉันรู้สึกคุ้นชินกลายเป็นกิจวัตรที่ดิฉันต้องทำในทุกๆ วัน

ในการเข้าร่วมงานเยาวชนโลกครั้งนี้

ดิฉันหวังว่าจะได้เจอเพื่อนใหม่ในแต่ละ

ประเทศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการอยู่ร่วมกันในคนหมู่มาก ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเข้าใจความหมายของคำว่า เมตตา มากยิ่งขึ้น

คำว่า “เมตตา” สำหรับดิฉันก็คือ ความรัก ความปรารถนาดี ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยที่ไม่มีคำว่า เห็นแก่ตัวมาปะปน เป็นความรู้สึกที่ดีที่เรามอบให้กับผู้อื่น บุคคลรอบข้าง ทำให้เขาได้รับความสุข ไม่จำเป็นว่าเราจะให้ ความเมตตา โดยการให้ทาน บริจาค สิ่งของให้กับผู้ที่พิการหรือคนยากจนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ความเมตตา คือสิ่งที่คนเราทุกคนมีเป็นพื้นฐานอยู่แล้วและเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับเราทุกคน เป็นความหวังดีที่เราให้กับคนอื่น ๆ และเราก็จะได้รับความเมตตา ตอบแทน...

20+JM+16
CRACOVIE

วันเยาวชนโลก 2016 ณ เมืองคราญฟ ประเทศโปแลนด์

“ผู้พิพากษาต้องยอมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา” (มธ 5:7)

www.krakow2016.com

Krakow
WYD
2016

บทกวีเพื่องานวันเยาวชนโลก ณ เมืองคราญฟ

“ข้าแต่พระบิดา องค์ความรักเมตตา

พระองค์ทรงเผยแสดงความรักของพระองค์ผ่านทางพระเยซูคริสต์

พระบุตรของพระองค์ และโดยทางพระจิตเจ้า องค์แห่งความบรรเทา

ลูกทั้งหลายเชื่อและวางใจในพระองค์

ผู้ทรงเป็นเป้าหมายชีวิตของหญิงชายในโลกปัจจุบัน”

ลูกเชื่อและวางใจในหนทางพิเศษ

ที่ทรงประทานให้บรรดาเยาวชนทุกคน ทุกเชื้อชาติ ทุกภาษา

โปรดทรงนำทางและปกป้องรักษาพวกเขาให้รอดพ้นจาก

หนทางที่ซับซ้อนสับสนของโลกทุกวันนี้

และโปรดประทานพระพรพระหรรษทานให้พวกเขาสามารถเก็บเกี่ยว

ประสบการณ์มากมายของงานวันเยาวชนโลก ที่คราญฟ ด้วยเทอญ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ โปรดช่วยลูกทั้งหลายให้สามารถดำเนินชีวิต

เป็นประจักษ์พยานแห่งความรักเมตตาของพระองค์

โปรดสอนลูกให้นำความเชื่อไปยังผู้ที่สงสัย

นำความหวังไปยังผู้สิ้นหวัง หมดกำลังใจ

นำความรักไปยังผู้ที่ถูกเมินเฉย นำการให้อภัยไปยังผู้ที่กระทำผิด

นำความสุขไปยังผู้ที่กำลังเป็นทุกข์

โปรดจุดประกายแห่งรักเมตตาของพระองค์ในใจลูก

เพื่อให้ลูกจะได้มีไฟรอนรนในหัวใจที่พร้อมจะรักเมตตาผู้อื่น

และนำไปสู่การฟื้นฟูโลกในปัจจุบัน

พระแม่มาเรีย พระมารดาแห่งรักเมตตา ช่วยวิงวอนเทอญ

นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา ช่วยวิงวอนเทอญ

นักบุญโอสติน่า ช่วยวิงวอนเทอญ